

Naar §§ 3 og 4 bringe en forskjellig Udtryks-
maade med Hensyn til Sogneforstanderskaber-
nes Pligt til at udnævne et Udvalg til at fore-
tage Forretningen paa Aastedet, da forekommer
det mig noget tvivlsomt, hvad egentlig Menin-
gen har været dermed. Det hedder saaledes i
§ 3: „Ved Aastedesforretningen kan den com-
mune Bestyrelse lade møde ved et Udvalg af
mindst 3 af dets Medlemmer.“ I § 4, som
angaaer det Tilfælde, hvor Veien gaaer igjen-
nem flere Communer, hedder det blot ligefrem,
at de vælge hver tre Delegerede, der skulle
træde sammen. Jeg veed nu ikke, om Menin-
gen er, at det i det første Tilfælde staaer
Sogneforstanderskabet frit for, enten i sin Heel-
hed at foretage en Undersøgelse, eller bestikke
et Udvalg dertil; men at derimod Lovens § 4 ikke
tilsteder Sogneforstanderskaberne i deres Heelhed
at træde sammen, hvis de skulde finde saadant
henfigtsmæssigt. Fremdeles hedder det i § 4,
at, dersom Udvalget skulde komme til at bestaae
af et lige Antal Medlemmer, saa vælges de en
Opmand; men der savnes, i det Mindste efter
min Mening, Tydelighed med Hensyn til, hvad
mån der har tænkt sig, om denne Opmand skal
vælges blandt Medlemmer i de forskjellige
Sogneforstanderskaber, eller der kan tiltages en
Opmand, som ikke henhører til noget af Sogne-
forstanderskaberne; i sidste Tilfælde veed jeg
ikke, om Bestemmelsen, som den staaer her i
Lovens, vil være tilstrækkelig forpligtende for
Nogen til at modtage Valg som en saadan
Opmand. Der siges i § 3, at naar Sagen
kommer til endelig Afgjørelse i det samlede For-
standerskab, saa deeltage ikke de af Forstanders-
skabets Medlemmer, der ere interesserede i
Sagen, i dens Behandling og Paafjendelse.
Nu kan det efter disse Sagers Bestaafenhed
hænde, at mere end Fleertallet af Forstanders-
skabets Medlemmer er interesseret i saa-
danne Sager; men hvorledes skal der da i saa
Tilfælde forholdes? Naar § 7 bestemmer,
at de Amtsraadsmedlemmer, der vælges til at
foretage Undersøgelse i den Slags Sager, skulle
have Godtgjørelse for deres Reiser, som det
hedder, den for offentlige Reiser sædvanlige
Besoringsgodtgjørelse for hver løbende Mil,
saa vilde det maaskee være ønskeligt, at der
ogsaa henvises til, hvad man forstaaer ved

sædvanlig Besoringsgodtgjørelse, da det ikke
er mig bekendt, at der i denne Henseende exi-
stere en saadan Regel, som kan kaldes den
sædvanlige. § 9 bestemmer, at naar 3 Nar-
ere forløbne efter den seneste Afgjørelse, og
Forholdene i Mellemtiden væsentlig have for-
andret sig, kan enhver af de Paagjældende for-
lange, at Sagen underkastes en ny Afgjørelse.
Det forekommer mig, at denne Mellemstilling
og Forholdene i Mellemtiden væsentlig have
forandret sig, staaer temmelig betydningsløs.
Den, der efter et saadant Tidsrum mener, at
der er Anledning til at forlange Undersøgelse,
maa altid forudsættes at gaae ud fra, at der er
stæet en Forandring, som gjør det ønskeligt
paany at faae Sagen undersøgt; men det be-
trøer jo paa Communalbestyrelsen, hvorvidt den
anerkjender, at der er saadanne forandrede
Omstændigheder tilstede. Hvis den ikke er af
denne Mening, afviser den Sagen; men det fore-
kommer mig, at Resultatet bliver aldeles det
samme, hvad enten disse Ord staaer i Para-
graphen eller ikke. Til disse Bemærkninger
skal jeg foreløbig indskrænke mig; hvad jeg
som sagt lægger særdeles Vægt paa, er en
Forandring i Udtrykkene i § 11. **Christensen:** Jeg vil ikke gjerne vidt-
løstiggjøre Forhandlingerne om denne lille Lov,
ifær da jeg ikke har til Hensigt at ville møde
arbejde dens Tilveiebringelse; men jeg kan ikke
nægte, og det tør jeg ikke undlade at udtale,
allerede paa dette Stadium, at den i Meget
af, hvad den har, og jeg kunde fristes til at
sige, i Mere, som den ikke har, giver mig An-
ledning til Betæneligheder, der gjøre, at jeg
maa ønske den undergivet en omhyggeligere
Behandling her i dette Thing, hvisaarsag jeg
allerede nu vil tillade mig at bemærke, at jeg
i Lovens Bestaafenhed finder Opfordring til,
naar Tiden kommer, at forslaae den overgivet
til Bearbejdelse i et Udvalg. Jeg skal ind-
skrænke mig til disse Bemærkninger, blandt
Andet, fordi jeg i Meget af, hvad den erede
sidste Aaler har ansøgt, kan slutte mig til ham.
Rasmussen: Nærværende Lovudkast
trøer jeg vil blive modtaget med megen Vel-
villie og Taknemmelighed rundt om i Landet.